

XIII

necessariū fuit ad erigendam spem nostram
mentesq; mortaliū cōditione ipius mortali-
tatis abieccas ab immortalitatis despatione li-
berādas: q̄d ut demonstraret nob̄ q̄ti nos pē-
deret deus: q̄tūq; diligenter? Quid nō h̄ rei
tanto isto iudicio manifestius atq; p̄clarī? q̄d
ut dei filius īmutabiliter bonus: ī se manēs
qd erat: t a nob̄ t p̄ nob̄ accipiens qd nō erat
preter sue nature detrimentū n̄m dignatus
est mire p̄sortiū p̄us sine villo malo suo merito
mala nostra p̄ferret: ac si iam credētib⁹ q̄tū
nos diligat deus: t qd despabam⁹ iam spāti-
bus dona in nos sua sine vllis bonis meritis
nostris: īmo p̄cedentibus t malis meritis no-
stris in debita largitate p̄ferret: qz t ea q̄ dicū
tur merita n̄fa dona sunt ciuius.

Cal. 5. Tunc enim fides p̄ dilectionē opetur: caritas dei diffusa est ī cor-

*Kom. 5. dibus nostris p̄ sp̄mctm q̄ dat⁹ est nob̄. Tūc est aut̄ datus qn̄ est iesus resurrectione clari-
ficat⁹. Tūc enim eū se missurū esse pmisit t mi-
sit: qz tūc sicur de illo scriptū est t ante p̄dictū*

*Job. 16. Ep̄. 4. Ascēdit in altū: captiuauit captiuitatē: dedit
dona hoībus. Hec dona sunt merita n̄fa: qui*

*Kom. 5. bus ad summū bonū immortalitatis t beatitu-
dinis puenitus. Comendat aut̄ inqt apl̄s ca-
ritatē suā s̄ in nobis: qm̄ cū adhuc peccato-*

Ibidem. res essemus: xp̄us p̄ nob̄ mortuus est. Multo magis iustificati nūc in sanguine ip̄i⁹: salui-

erimus ab ira p̄ ip̄m. Adhuc addit t dicit. Si

Rom. 5. em̄ cū inimici essemus recōciliati sum⁹ deo p̄

*mortem filij eius: multo magis recōciliati sal-
ui erimus in vita ip̄ius. Quos peccatores di-
xit p̄us: hos posterius inimicos dei. t q̄s p̄us*

*iustificatos in sanguine iesu xp̄i: eos posteri⁹
recōciliatos p̄ mortem filij dei. Et q̄s p̄us sal-
uos ab ira p̄ ip̄m: eos postea saluos in vita ip̄i⁹*

*Rom. 5. ergo ante istam grām quoquo mō peccatores: sed in talibus peccatis fuimus vt ini-
mici essemus dei. Supiūs aut̄ quidē apostol⁹
nos peccatores t inimicos dei duobus idēti-
dem noībus appellauit: uno velut mitissimo:*

*Ubi. 5. alio plane atrocissimo dices. Si em̄ xp̄us cum
infirmi essem⁹ adhuc iuxta tps p̄ impijs mor-
tuus est. Quos infirmos eosde impijs nūcu
cupauit. Leue aliquid videtur infirmitas: s̄*

*aliqui talis est vt impietas nomine⁹. Nisi tū in-
firmitas esset medicū necessariū nō haberet⁹
qui est hebraice iesus: grece sother: nostra au-
tem locutione salvator. Qd verbū latina lin-
guia antea nō habebat ſhabere poterat: ſicut
potuit q̄i voluit. Nec aut̄ apl̄s ſua p̄cedēsybi
ait. Adhuc cum infirmi essemus iuxta temp⁹
p̄ impijs mortuus est: coheret his duabus se-
quentibus quaruz in vna dixit peccatores: in*

alia inimicos dei: tanq; illis singulis reddide-
rit singula p̄tōres ad infirmos: inimicos dei
referens ad impios.

Qua ratione in sanguine christi iustificen-
tur credentes: t quō in hoc sacramento tot⁹
trinitatis sit operatio.

La. XI

Ed quid ē iustificati in sanguine ipsi-
us? Que vis est sanguinis hui⁹ obſe-
cro: vt in eo iustificantur credentes? Et
qd est recōciliati p̄ mortē filij eius? Ita nc̄ nō
cū irascereſ nobis de⁹ pater: vidiſ morteſ filij
sui p̄ nobis: t placat⁹ est nobis? Aliquid ḡ filij
eius vſq; adeo nobiam placatus erat: vt p̄ no-
bis etiā dignareſ mori: pater nō vſq; adeo ad
huc irascebaſ: vt nīſi filij p̄ nobis morereſ nō
placareſ? Et qd est q̄ alio loco idē ipse doctor
gentiū? Quid inquit ḡ dicimus ad hec? Sive *Roma. 8.*
us p̄ nobis: q̄s cōtra nos? Qui p̄prio filio nō
pepcit: s̄ p̄ nobis omnibus tradidit illum. Quō
nō etiā cū illo omnia nob̄ donauit? Aliquid nīſi
iam placatus esset pater: p̄prio filio nō pcens
p̄ nob̄ eū traderet? Nōne videſ hec illi velut
aduersa esse ſententia? In illa moriſ p̄ nobis
filius: t recōciliati nobis pater p̄ mortē eius
In hac aut̄ tanq; prior nos dilexerit pater: ip̄e
p̄pter nos filio nō pcit: ip̄e p̄ nobis eūz tradit
ad mortem. Sed video q̄ t ante a pater dile-
xit nos: nō ſolū ante q̄s p̄ nobis filius morereſ:
ſed ante q̄s conderet mundū: ip̄o teste apoſto-
lo qui dicit: Sicut elegit nōs in ipso ante mun-
di constitutionē. Nec filius patre ſibi nō pcen-
te pro nobis velut inuitus eſt traditus: quia t
de ipso dictū eſt. Qui me dilexit t tradidit ſe-
ipsum pro me. Omnia ḡ ſimul t patēt t filius et
amborū ſpiritus pariter t cōcorditer opant:
tamen iustificati ſumus in christi ſanguine: et
recōciliati ſumus deo p̄ mortem filij eius. Et
quō id factū ſit: vt p̄tero etiā hic q̄tū ſatisfyi
debitur explicabo.

Quo merito homo traditus ſit diabolice
potestati.

La. XII

Uladā iuſticia dei potestate diaboli
traditū eſt genus humānuſ: peccato
primi hominis in omnes vtriusq; ſex⁹
cōmuñione naſcētes originaliter tranſeunte
t parētū primorū debito vniuersos posteros
obligante. Hec traditio prius in genēſi ſigni-
ficata eſt: vbi cū ſerpenti dictū eſt. Terra eſt t in
terrā ibis. Qd dictū eſt: in terra ibis: mors
corpis prenūciata eſt: quia nec ipſa ſucrat ex-
perturus ſi p̄manifuerit ut factus eſt rect⁹.
Nō ſoviuenti ait. Terra eſt: ostendit totū hoīem
in deterius cōmutatum. Tale cū em̄. terra eſt;

k